

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298551
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120298551.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom W., XXX XX Q., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom P. K. X/A, XXX XX O. - mestská časť W. Q., v konaní o zaplatenie 178,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/144/2020-76 zo dňa 14. septembra 2021 (rozsudok pre zmeškanie), takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 29.12.2021 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/144/2020-76 zo dňa 14. septembra 2021 (rozsudok pre zmeškanie) o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 178,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorú odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu, čiastočne plnil, oznámenie o poistnom plnení žalobcovi aj napriek tomu nedoručil. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca svoj nárok oprel o náhradu škody v zmysle ust. § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný v podanom odpore namietol neúplnosť podanej žaloby s poukazom na ust. § 132 CSP s tým, že obsahuje len všeobecné tvrdenia. Žalovaný zdôraznil, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Vo vecnej rovine žalovaný namietol, že skutočnosť, že pri uzatvorení zmluvy o nájme zmluvné strany v zmluve

uviedli presný dátum skončenia nájmu, vyvoláva dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti. Žalovaný ďalej spochybnil vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie žalovaného nároku, s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 192/2004, a to z dôvodov, že podľa žalobcom popísaného skutkového stavu, poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Za takýchto okolností žalobca so žalovaným nemohol platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, a teda nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, teda pohľadávky, ktorú poškodený nikdy neuhradil a nikdy mu nevznikla. Zmluvu o postúpení pohľadávok, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, žalovaný považoval za neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom odporuje zákonu a tento obchádza. K údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný namietal, že žalobca oprel svoj nárok o rozhodné ustanovenia, tento však nijakým spôsobom nekonkretizoval. Mal za to, že nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla z ust. § 4 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení a ani z Občianskeho zákonníka nevyplýva.

4. Okresný súd uviedol, že žalobca v reakcii na procesnú obranu žalovaného námietky k neúplnosti žaloby označil za neopodstatnené a účelové a uviedol, že návrh spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca doplnil ďalšie skutočnosti uvedené v žalobe, keď uviedol, že po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru zo dňa 18.10.2019 s dátumom splatnosti 01.11.2019 na sumu 336,60 Eur, z čoho žalovaný poskytol poistné plnenie iba vo výške 158,10 Eur, pričom žalobcovi nie sú známe dôvody krátenia poistného plnenia. Žalovaný si tak nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení. K námietke predpokladaného trvania prenájmu žalobca uviedol, že uvedenie presného dátumu ukončenia do zmluvy o nájme vyplývalo z dohody žalobcu s poškodeným, čo zákonná úprava nezakazuje. Za relevantnú označil skutočnosť, či bol prenájom realizovaný počas opravy poškodeného vozidla, t.j. počas doby faktického obmedzenia poškodeného. Tvrdenie žalovaného, že zmluva o nájme mohla byť uzatvorená najskôr 18.10.2019, t.j. v deň ukončenia nájmu, označil za absurdné. Námietku k platnosti postúpenia pohľadávky označil žalobca za neopodstatnenú. Uviedol, že ide o štandardné a zákonom dovolené postúpenie pohľadávky. Námietku žalovaného o neexistencii pohľadávky a aktívnej vecnej legitimácie rovnako žalobca označil za neopodstatnenú, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax. Podotkol, že v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať až do ukončenia opravy a následného odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému. Mal za to, že podklady predložené okresnému súdu má žalovaný k dispozícii, tieto mu boli doručené pri uplatňovaní si náhrady škody a samotný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla bol dostatočným spôsobom konkretizovaný.

5. K svojmu procesnému postupu okresný súd uviedol, že na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 14.09.2021, ktoré sa uskutočnilo v neprítomnosti riadne a včas predvolaného právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa na pojednávanie neustanovil a svoju neprítomnosť neospravedlnil.

6. Okresný súd poukázal na to, že právny zástupca žalobcu prítomný na pojednávaní zotrval na uplatnenej žalobe a súčasne navrhol postup v zmysle ust. § 274 CSP, a to rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

7. Okresný súd poukázal na ust. § 274, § 275, § 277 ods. 2, 3 CSP a na základe skonštatovania splnenia všetkých podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, rozhodol tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel rozsudkom pre zmeškanie vydaným podľa § 274 CSP. Odôvodnenie tohto rozsudku v súlade s úpravou podľa § 275 CSP obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd konštatoval naplnenie všetkých podmienok vyplývajúcich z úpravy § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, a to konkrétne vo veci bolo uplatnené právo žalobcu na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

8. Nakoľko okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, úspešnou stranou v konaní bol žalobca, preto mu priznal voči žalovanému v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v podaní zo dňa 29.12.2021, ktoré odôvodnil v zmysle ust. § 356 písm. b) CSP. Žalovaný poukázal na ust. § 274 CSP, ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v relevantnom znení a § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z.z.. Uviedol, že bolo všeobecne známou skutočnosťou, že v čase pojednávania (na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie), bola na území Slovenskej republiky vyhlásená mimoriadna situácia. Z uvedeného je nepochybné, že prvoinštančný súd nemohol dňa 14.09.2021 vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného, keďže pojednávanie sa v uvedený deň primárne ani len nemohlo uskutočniť vzhľadom na mimoriadnu situáciu a absenciu súhlasu žalovaného s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Prvoinštančný súd v rozhodnutí ani len netvrdí, že by sa malo jednať o vec, ktorá neznesie odklad. Vzhľadom na nesplnenie podmienok prípustnosti konania pojednávania dňa 14.09.2021, nemohlo byť pojednávanie uskutočnené a nemohol byť ani vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný poukázal i na dôvodovú správu k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, podľa ktorej tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný vo vedenom súdnom spore nebol nečinný. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/51/2019, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Zdôraznil, že konajúci súd neargumentoval tým, že neprítomnosť žalovaného by bránila v meritórnem prejednávaní veci. Účasť na pojednávaní je nevyhnutné chápať ako právo strany a nie ako jej povinnosť a súd si uvedenú účasť môže vynucovať len v tom prípade, ak procesná pasivita strany bráni vo veci konať a rozhodnúť. Bez splnenia uvedenej základnej podmienky, a to existencie procesnej pasivity strany, súd rozhodnúť kontumačným rozsudkom nemôže a opačný výklad by predstavoval čisto formalistický výklad. Mal za to, že v uvedenom spore neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok pre zmeškanie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 20.01.2022. Žalobca mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP. Žalovaným napadnutý rozsudok považoval za zákonný a dostatočne odôvodnený, nakoľko okresný súd v odôvodnení rozhodnutia jasne poukazuje na splnenie podmienok uvedených v ust. § 274 CSP, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní konanom dňa 14.09.2021 a zo strany žalobcu došlo k návrhu, aby okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Predmetný návrh bol vyhodnotený za dôvodný, keďže žalovaný opomenul ospravedlniť svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Rozsudok súdu prvej inštancie je preto vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Poznamenal, že právny zástupca žalobcu sa pojednávania zúčastnil, explicitne navrhol postup v zmysle § 274 CSP a okresný súd po vyhodnotení, že sú splnené zákonné podmienky, rozhodol kontumačným rozsudkom. Rozhodnutie predstavuje sankciu za nedostavenie sa na vytyčené pojednávanie a nie sankciu za pasivitu počas celého konania, ako sa nesprávne domnieva žalovaný. Obdobný záver zaujal aj Krajský súd Bratislave v bode 19. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 3Co/39/2018. Ak by okresný súd kontumačným rozsudkom v tomto prípade nevydal, išlo by o porušenie zásady právnej istoty, kontradiktórnosti a predovšetkým rovnosti strán. Okrem toho Krajský súd v Žiline v uzneseniach sp. zn. 13Cob/66/2019, 13Cob/41/2019 a 13Cob/50/2019, v skutkovo a právne obdobných veciach konštatoval, že žalovaným vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je teda nepochybné koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas oznámený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Mal za to, že po splnení zákonných predpokladov je možné kontumačným rozsudkom podľa § 274 CSP rozhodnúť aj vtedy, ak sa už žalovaný vyjadril k žalobe, teda v priebehu konania nebol úplne pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu poprel. Tento názor odôvodnil samotným účelom zákona, t.j. eliminovať akékoľvek obštrukcie zo strany žalovaného. Zákon totiž neustanovuje nespornosť uplatneného nároku ako podmienku aplikácie ust. § 274 CSP. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/87/2018. Pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazoval na mimoriadnu situáciu a núdzový stav v súvislosti s ohrozením zdravia koronavírusom COVID-19, tak rovnako ohrozený bol aj právny zástupca žalobcu, ktorý sa pojednávania zúčastnil. V tomto prípade sa avšak žalovaný neospravedlnil vôbec a nariadené pojednávanie doslova ignoroval. Žalovaný je v konaní zastúpený advokátom, t.j. osobou odborne zdatnou, ktorá má povinnosť postupovať v najlepšom záujme klienta, a to s odbornou starostlivosťou. Právny zástupca žalovaného tak musel mať vedomosť

o právnych následkoch nedostavenia sa na pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia. Navyše podľa § 160 ods. 3 CSP poučovaciu povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom. Žalovanému nič nebránilo, aby súdu poskytol včas svoje vyjadrenie, resp. odôvodnený súhlas/nesúhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný taktiež neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré mu mali brániť v účasti na vytyčenom pojednávaní. Tvrdenia žalovaného v danom smere preto považoval za účelové a neopodstatnené. Vzhľadom na absenciu ospravedlnenia, ako aj konkrétnej prekážky znemožňujúcej strane alebo jej zástupcovi účasť na súdnom pojednávaní a za splnenia ďalších zákonom stanovených predpokladov, sú tak naplnené kumulatívne zákonné podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 11.2.2022 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému (doručenka na č.l. 105 spisu), s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani do momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania postupom bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalovaného zo dňa 29.12.2021 bol napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 10Cb/144/2020-76 zo dňa 14. septembra 2021, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V rámci poučenia v rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalovaného je uvedené, že proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného zo dňa 29.12.2021 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

14. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 274 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

16. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.09.2021 (č.l. 69 spisu) mal za preukázané, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd v tejto veci konštatoval splnenie podmienok na nariadenie pojednávania v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, otvoril pojednávanie, vypočul zástupcu žalobcu, krátko prerušil pojednávanie za účelom zistenia, či v spisovej kancelárii senátu 10Cb sa nenachádza podanie právneho zástupcu žalovaného vo vzťahu k pojednávaniu, a vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd rozsudkom pre zmeškanie žalovaného žalobe žalobcu vyhovel. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.09.2021 mal krajský súd za zistené, že zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola splnená.

17. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný a ani jeho právny zástupca nedostavili na pojednávanie nariadené na deň 14.09.2021 o 9:00 hod., hoci žalovaný bol riadne a včas predvolaný prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného v zmysle doručenky na č.l. 67 spisu, z ktorej vyplýval doručený termín 14.09.2021 dňa 25.05.2021. Súčasne v predvolaní bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 66 spisu.

18. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil námietku, že okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, keďže s ohľadom na vtedy platnú mimoriadnu situáciu a úpravu zákona č. 62/2020 Z.z. a Vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z. sa v danom čase pojednávanie nemalo uskutočniť vôbec. Krajský súd vo vzťahu k tejto argumentácii žalovaného považuje za potrebné zvýrazniť zákonom v ust. § 274 CSP taxatívne stanovené predpoklady, za ktorých je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Ako už bolo konštatované, všetky tieto taxatívne vymedzené predpoklady boli v prejednávanej prípadnej situácii naplnené. Ak žalovaný namieta v podanom odvolaní mimoriadnu situáciu a z nej vyplývajúce obmedzenia týkajúce sa možnosti vykonávania súdnych pojednávaní, tak je namiesto krajským súdom poukázať na skutočnosť, že zo strany žalovaného neboli uskutočnené žiadne úkony vo vzťahu ku konajúcemu okresnému súdu, v ktorých by žalovaný akýmkoľvek spôsobom vyjadril svoj postoj k možnému uskutočneniu pojednávania, či svoj súhlas alebo nesúhlas s jeho uskutočnením predtým, ako sa pojednávanie dňa 14.09.2021 uskutočnilo. Opätovne krajský súd poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného mal časový priestor viac ako tri mesiace od doručenia predvolania dňa 25.05.2021 do dňa uskutočnenia pojednávania dňa 14.09.2021, aby okresnému súdu oznámil svoj prípadný súhlas či nesúhlas s uskutočnením pojednávania s ohľadom na v danom čase platnú mimoriadnu situáciu. Keďže žalovaný do momentu uskutočnenia pojednávania vo vzťahu k okresnému súdu žiadnu iniciatívu v tomto smere nevyvinul, nie je možné v podanom odvolaní okresnému súdu vytkáť, že uskutočnil pojednávanie, na ktorom sa protistrana zastúpená právnym zástupcom riadne zúčastnila. Žalovaný okresnému súdu žiadny dôvod svojej neúčasti na pojednávaní neoznámil. Rovnako okresnému súdu neoznámil ani svoj súhlas/nesúhlas s uskutočnením pojednávania v neprítomnosti žalovaného. Žalovaný na doručené predvolanie žiadnym spôsobom nereagoval. Zvýrazňuje sa, že o vedení konania o procesnom postupe rozhoduje výlučne súd, a to tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (Čl. 17 CSP). Ak okresný súd vo veci nariadil pojednávanie, bolo na mieste, aby žalovaný, ak s takýmto postupom s ohľadom na mimoriadnu situáciu nesúhlasil, do termínu pojednávania svoj postoj okresnému súdu avizoval, k čomu však v prejednávanej prípadnej situácii nedošlo. Za tohto stavu potom pre okresný súd nebol vytvorený priestor, aby postupoval iným spôsobom, než vyhodnocoval splnenie zákonom stanovených predpokladov vo vzťahu k návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd teda hodnotil výlučne taxatívne stanovené predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

19. Krajský súd v tomto smere vo vzťahu k svojej rozhodovacej činnosti v iných veciach považuje za potrebné poukázať i na skutočnosť, že v prejednávanej prípadnej situácii na rozdiel od iných vecí, kde krajský súd dospel k záveru, že z dôvodu opatrení zakotvených na základe zákona č. 62/2020 Z.z. v spojení s vyhláškou MS SR č. 24/2021 Z.z. nemalo byť pojednávanie uskutočnené, absentuje v danej veci vyjadrenie žalovaného k uskutočneniu pojednávania v jeho neprítomnosti. V týchto iných veciach, ak žalovaný poskytol vyjadrenie, dal súhlas na prejednanie vecí v jeho neprítomnosti, bolo namiesto okresným súdom hodnotiť okolnosť vysloveného súhlasu žalovaného a pojednávanie v jeho neprítomnosti s ohľadom na mimoriadnu situáciu, a tým posúdiť, či sú naplnené predpoklady, za ktorých je možné pojednávanie uskutočniť. V prejednávanej veci však zo strany žalovaného žiadne podanie okresnému súdu pred pojednávaním doručené nebolo, a preto okresný súd pre takéto úvahy nemal vytvorený priestor.

20. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, ako aj, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Podľa názoru krajského súdu zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu

z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť ustanovení § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a ust. § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve ust. § 274 CSP malo viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

21. K poukazu žalovaného na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019 odvolací súd po oboznámení sa s uznesením ústavného súdu uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Podľa krajského súdu postup okresného súdu a jeho rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 233/2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávanií, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd SR pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti, za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval v zmysle ust. § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

22. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 29.12.2021 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

23. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa ust. § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho

mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované. Odmietnutím odvolania žalovaného, žalovaný ako sporová strana procesne zavinil, že nebolo možné konať o ním podanom odvolaní, preto žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.